hej!

Här kommer en hälsning från Svenska kyrkan. Och tankar om livsviktiga frågor. Som bekräftelse.

Konfa – typ roligare än jag trodde

Både störande och frågvisa

Det är aldrig kört. Aldrig.

Svenska kyrkan
KINDS PASTORAT

”Typ roligare än jag trodde”

Konfirmation i korthet

Läs mer: svenskakyrkan.se/konfirmation

Finns Gud? Vad är meningen med livet? Blir jag lycklig om jag blir smal? Vad händer när vi dör? Som konfirmand finns många stora frågor att diskutera och fundera tillsammans över.

John Eastman och Anna Verhagen fyller båda 15 i år och konfaläser sedan i höstas. De har valt Äventyrskonfa.

– Äventyr verkade klart roligast, att klättra, paddla och åka skidor, säger Anna om sitt val. Hon kommer från Bollebygd och spelar teater på fritiden.

– Jag tänkte innan att lektionerna blir väl inte så roliga, men det är de. Annika, våran ledare, pratar på ett väldigt bra sätt. Jag har tänkt mycket själv på vem Gud är efter hennes beskrivningar av vad hon tror.

– Jag är alltid förväntansfull när jag går till träffarna och glad när jag kommer hem!

Lukas Beischer fyller 17 i år och är konfafadder.

– Jag hade själv en positiv konfatid och vill hjälpa andra att få en lika bra upplevelse! säger han. Själv var han på sommarläger i Dalsland.

Lukas går fotbollsgymnasiet i Borås och spelar i Elfsborg. Förutom skolan och fotbollen spelar han en del piano och gitarr och har spelat mycket ihop med konfirmanderna också.

– Vi är ju rätt nära varann i ålder och har väldigt kul ihop! Vi pratar om olika teman, som relationer, pengar och makt och annat. Man märker att det händer något med gruppen under konfatiden. Många öppnar upp och utvecklas, det är kul att se.

Äventyrsgruppen har bland annat haft lägerhelger, paddlat och klättrat i klippor och varit på skidresa till Branäs. Alla är överens om att skidresan var en höjdpunkt.

– Det var så kul att åka skidor med kompisar på dagarna och sen sitta och prata och spela spel på kvällarna. Vi hade lektioner, morgon- och aftonbön och vi sjöng en del ihop, berättar Anna.

John håller med.

– Skidlägret var jättekul! Det bästa var att åka skidor med sina vänner. Jag har åkt mycket skidor innan och åkte mest offpist. Det var bra åkning.

– Helst skulle jag åka på ännu fler läger med gruppen! säger Anna.

– Ja, det är lite trist att det tar slut i april. Man träffas ju i skolan, men det är speciellt med läger, att alla är samlade, säger John.

Alla tre rekommenderar andra att konfirmeras.

– Konfa är typ roligare än jag trodde, säger John. Jag trodde vi skulle sitta och prata mycket, men vi gör väldigt mycket annat också. Lektionerna är inte som i skolan, vi diskuterar mer. Om vad kristen tro är, relationer och sånt. Och lär oss historier ur bibeln.

– Man lär känna annat folk än man gör i vanliga fall, säger John. Ledarna är ju vuxna och faddrarna lite äldre än oss, det är kul att det är blandat, annars hänger man mest med folk i sin egen ålder.

– Man behöver inte bli avskräckt från att konfaläsa för att man inte tror på Gud, säger Anna. Man kanske börjar tro, eller i alla fall lär man sig mer om kristen tro och om andra människor.

Just att lära känna nya människor tycker alla tre är ett stort plus.

– I början var det lite stelt innan vi kände varandra men nu pratar alla med alla, mer eller mindre, säger Anna.

– Jag pratar med folk jag inte brukar, säger John, andra konfirmander, faddrar, ledare. Man lär känna varann mer, på sätt och vis sig själv också.

Har konfaläsningen förändrat er?

– Ja, nu vet jag mycket mer vad jag tror, vem Gud är för mig, säger Anna. Och så har jag blivit bättre på att åka skidor!

– Jag har blivit snällare på något vis, säger John. Förut tänkte jag: en ny person, då är jag tyst. Nu tänker jag: jag ska prata med den personen!

– Konfa är ju nåt man har med sig hela livet, säger Lukas. Att åka på läger är en upplevelse i sig. Man lär känna sig själv bättre och får en annan inblick i vad kristen tro betyder. Som fadder lär man sig ta ansvar också.

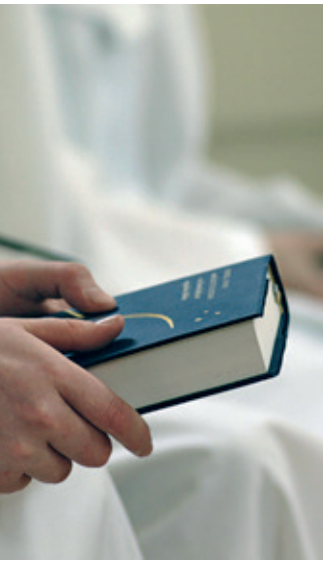
”Nu vet jag mycket mer vad jag tror”

TEXT: CECILIA SUNDSTRÖM

"Konfirmation"
Ordet konfirmation betyder bekräftelse och i kyrkan står det för att du hör ihop med Gud genom dopet och att just du är värdefull och viktig.

Måste jag vara döpt?
Du behöver inte vara döpt för att börja i en konfirmandgrupp, många döps under sin konfirmandtid.

Särskilt stöd
Om du behöver särskilt stöd under konfirmandtiden vill vi försöka ordna så att du kan vara med på ett sätt som passar dig. Hör av dig till din församling.

Efter konfirmationen finns det ofta möjlighet att bli ledare. Lukas Beischer (mitten) är ledare i Bollebygds pastorat, här på skidläger med konfirmanderna John Eastman och Anna Verhagen. Sara Johansson och Karin Augustsson arbetar i Kinds pastorat, bland annat med konfirmander.

Konfirmandtiden kan se ut på många olika sätt. Vissa grupper träffas på vardagar efter skolan och många åker på läger. En del grupper har teman utifrån intressen och aktiviteter, t ex äventyrskonfa.

Inga frågor om tro eller livet är dumma eller konstiga, du kan fråga om vad du vill! Här övar konfirmanderna i Sexdrega församling på att hitta i bibeln, samtidigt som äter chokladkaka med kniv, gaffel och tjocka vantar.

Kan jag konfirmeras i en annan församling?
Det går att konfirmeras någon annanstans än där du bor. Kontakta din församling.

Är det för sent att konfirmeras om jag är äldre än 15 år?
Det finns ingen övre åldersgräns för konfirmation. Vänd dig till din församling och fråga om alternativ.

Det är aldrig kört! Aldrig.

Marcus Olson, föreläsare och krogpastor, möter mängder av ungdomar och har ett extra hjärta för dem som inte känner sig hemma i kyrkan.

MARCUS OLSON
Ålder: 46 år
Bor: Göteborg
Gör: Metodistpräst, föreläsare, krogpastor, arbetar även bland prostituerade.
Aktuell: Gästtalare vid Ungdomskväll i Svenljunga 14 mars 2019, kl 18–21

– Det går att få kontakt med Gud! säger Marcus Olson med övertygelse. Sen 20 år tillbaka ägnar han sig på heltid åt att berätta om det. På krogen, på stan och i kyrkor. Han föreläser även i skolor om självbild, utanförskap, mobbning och relationer. Och arbetar bland prostituerade.

Han var själv mobbad som ung, han läspade och stammade. Han var absolut inte ”typen” som kunde bli kristen, tyckte han. Han var inte emot, men fattade inte Gud. Vad har Gud med mig att göra?

– 80 procent av svenskarna ber till Gud ibland, men bara fem procent kallar sig aktivt troende. Det tycker jag är intressant!

Det finns inget coolare

– Svenskar söker allt mer svar i horoskop, meditation, mindfulness, och allt mindre i kyrkan. Där har jag en uppgift, jag var likadan! Jag läste hinduism, buddhism, koranen, om magi ... allting utom bibeln. När jag till sist läste den blev jag arg! Varför hade ingen berättat vad som står där? Jesus är ju kaxig, säger att han är Guds son och gör sjuka friska. Här har vi en kille som vågar säga sanningen.

– Jag är en andlig person och hade tidigare känt mig rätt utanför, men kristen tro *är* övernaturlig. Att koppla upp sig mot universums skapare – det finns inget coolare, inget häftigare. Jag känner sorg över att kyrkan för många är en byggnad, goda värderingar och finkultur, medan man har missat det viktigaste. Att det går att få kontakt med Gud!

Livet kan vända

När Marcus talar till unga är två saker viktiga:

– Jag vill hjälpa varenda kille och tjej och tala om att ”Det är aldrig kört”! För det är det inte. Sen ska ingen gå därifrån utan att ha fått höra att de är älskade av Gud.

Efteråt vill många prata.

– Jag känner särskilt för killar och tjejer som inte bara haft det lätt i livet. Livet är ofta svårt, men det kan vända med hjälp av andra människor och Gud själv. Kyrkans uppgift är viktigare än någonsin – att ge uppmuntrande ord och hopp.

– När du får kontakt, en relation med Gud, då händer det! Där börjar allting! Att få be aftonbön till *min* Gud, inte bara ”en” Gud. Kompisars ord blir inte lika viktiga, någon annan väger tyngre.

– Jag märker så tydligt att många unga mår dåligt. Sociala medier påverkar, att alltid jämföra sig med andra, att bli utsatt för elaka kommentarer, eller inte inbjuden till vissa grupper.

När jag var liten slapp jag ju mobbarna när jag kom hem. Nu finns de i mobilen hela tiden.

– Forskning visar att hjärnan är konstruerad så att den tio gånger lättare tar upp negativ info än positiv. Det innebär att det behövs tio komplimanger för att väga upp att någon säger ”Vad ful du är!”

Marcus ser inte ut som den traditionella prästen, om det finns en sån. Han tar gärna på sig prästskjortan, men när han träffar ungdomar är det ofta t-shirt som gäller. Med tatueringarna väl synliga.

– För dem är jag först Marcus, sen prästen. Jag träffar mest folk som inte känner sig hemma i kyrkan. Och det är många. Sen är kyrkan inte bara prästen eller byggnaden. Kyrkan är alla vi som tror på Jesus.

Vilka hoppas du kommer på dina föredrag?

– Alla! Jag snackar gärna deras intressen – bilar, idrott och annat, det handlar om respekt. En 18-årig tjej som är ateist och vill diskutera och tycker att hon är för smart för Gud, det är jättekul! Sen kommer hennes kompis som kallar sig aktiv häxa och ställer sina frågor på största allvar.

– Om människor inte får komma till kyrkan med sina frågor, om de inte får komma ”ofärdiga” så funkar det inte. Alla är välkomna med alla sina frågor!

TEXT: CECILIA SUNDSTRÖM

FOTO: ALEX MARTIN/IKON

Vi var både störande och frågvisa

Jag kommer ihåg konfirmationstiden och konfirmationshelgen som om den var igår. Många år har gått sedan dess.

Vi var en grupp på 30 killar som var störande och frågvisa. Jag kommer egentligen inte ihåg så mycket av det vi talade om och gjorde på ”lektionerna”, mer minns hur de vuxna var och hur de fungerade mot oss. De såg oss och svarade så gott de kunde på våra frågor.

”De såg oss”

Det har kommit att bli lite av min ledstjärna i relationen till ungdomar och då särskilt konfirmander. Se dem, möta deras frågor, umgås och ta dem på allvar. Mer sådant i samhället och det skulle vara lite bättre, tänker jag.

Det är förresten applicerbart på alla relationer! Mina vänner – möt varandra med kärlek och se varandra på samma sätt som Jesus gjorde. Han såg alla med kärlek och förståelse.

”Den som älskar sin medmänniska har uppfyllt lagen”, står det i Bibeln. ”Kärleken vållar inte din nästa något ont.” Jag behöver alltså veta vad som är gott och ont för min medmänniska, för att kärleken ska vara på riktigt. Kärleken förutsätter lyhördhet och respekt för våra olikheter. Kärleksbudet kräver av oss alla att vi söker kunskap och visar solidaritet med våra medmänniskor.

Ha nu en skön tid och möt varandra med kärlek och respekt!

PATRIC CERNY,
KYRKOHERDE I KINDS PASTORAT

HEJ! nr 1 2019
Hej! är en mapptidning från Svenska kyrkan. Fyra gånger per år delas den ut till alla hushåll i Kinds pastorat. Den finns också att hämta i kyrkor och församlingshem.
Ansvarig utgivare: Kyrkoherde Patric Cerny, 0325-61 20 50, patric.cerny@svenskakyrkan.se
Omslag: John Eastman, Lukas Beischer och Anna Verhagen i Töllsjö kyrka. Foto: Harald Nilsson.
Produktion: Kyrkbyrån i samarbete med Bollebygds och Kinds pastorat.
Tryck: Sandstens tryckeri, 2019.

Vill du veta mer om konfirmation?
0325-61 20 00
kinds.pastorat@svenskakyrkan.se

Din kyrka! Varje vecka möts människor i alla åldrar i din kyrka. I Kinds pastorats sju församlingar firar några gudstjänst tillsammans, andra sjunger i kör. I kyrkan finns tid att fika och prata, hitta egen stillhet och mycket annat. Läs mer på www.svenskakyrkan.se/kind

Frågor? Har du frågor om kyrkans verksamhet? Vill du boka en vigsel eller prata med någon på vår samtalsmottagning? Söker du någon vid begravningsverksamheten? Hör av dig! Expeditionen är öppen måndag-torsdag kl 09-16 och fredag kl 09-12. Klockaregatan 2, Svenljunga, 0325-61 20 00, kinds.pastorat@svenskakyrkan.se